Opłacono gotówką.

Nr. 52.

1935.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 28. grudnia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Redakcja i Administracja Gazety Urzędowej
Powiatu Katowickiego
zasyła
wszystkim Czytelnikom
serdeczne życzenia
„Szczęśliwego Nowego Roku".

Zarządzenia władz.

USTAWA
z dnia 16 grudnia 1926 roku
w sprawie ochrony lokatorów.

Rozdział I.
Przepisy ogólne.
(Ciąg dalszy z nr. 51).

Art. 7.

(1) Oprócz komornego przysługuje wynajmującemu pretensja na opłatę za dostarczenie wody w wysokości udziału, przypadającego na mieszkanie lokatora. Wynajmujący winien lokatorowi na żądanie podać podstawę tego obliczenia i okazać oryginalne rachunki.

(2) Do uiszczenia innych opłat lokator nie jest zobowiązany.

Art. 8.

(1) Wynagrodzenie za ogrzewanie i ciepłą wodę z własnych urządzeń centralnych, oznacza się osobno według rzeczywistych wydatków, przypadających na dane pomieszczenia w stosunku do ich pojemności.

(2) Na 1 października może wynajmujący żądać zaliczki nieprzekraczającej 50% domniemanych kosztów opalania pieców centralnych, a na 1 stycznia dalszej zaliczki w wysokości 25%. Ostateczne obliczenie winno nastąpić najpóźniej 1 maja na zasadzie książek i dowodów, które wynajmujący ma przedłożyć lokatorowi na jego żądanie.

(3) Wynagrodzenie za używanie dźwigów (wind) osobowych oznacza się osobno według rzeczywistych wydatków i pobiera się co kwartał od lokatorów korzystających z tego urządzenia.

Art. 9.

(1) Za przedmiot najmu, który lokator w całości lub w części odnajmuje sublokatorowi bez dostarczenia urządzenia domowego, wolno umówić tylko takie komorne, które przekracza najwyżej o 30% komorne płacone przez lokatora za podjęte pomieszczenia.

(2) Za dostarczanie sublokatorowi urządzenia domowego wolno oprócz komornego, umówić godziwe wynagrodzenie, które jednak nie może przekraczać rocznie 10% wartości dostarczonego urządzenia.

(3) Udział sublokatora w opłatach dodatkowych (art. 7 i 8) nie może przekraczać kwoty przy-

padającej na zajmowane przez niego ubikacje według klucza stosowanego do wszystkich mieszkańców danego domu.

Art. 10.

(1) Nieważną jest umowa, jeżeli:

a) za oddanie w najem, odstąpienie praw z kontraktu najmu lub za opuszczenie mieszkania przyrzeczono uprawnionemu do rozporządzenia przedmiotem najmu lub osobie trzeciej świadczenia nie będące w bezpośrednim związku z obowiązkiem płacenia komornego;

b) oddanie w najem, odstąpienie praw z kontraktu najmu lub opuszczenie mieszkania uczyniono zawisłem od zakupienia przez lokatora urządzenia domowego lub wogóle pod tym samym warunkiem wymówiono dla siebie lub innej osoby świadczenia nie stojące w bezpośrednim związku z obowiązkiem płacenia komornego.

(2) Co wbrew powyższym postanowieniom uiszczono, tego można żądać z powrotem. Prawa tego nie można się zrzekać. Powództwo przedawnia się w 6-ciu miesiącach od dnia uskutecznionego świadczenia.

Rozdział III.

Odstąpienie wynajmującego od umowy najmu.

Art. 11.

(1) Wynajmujący może odstąpić od umowy najmu tylko wtedy, gdy stnieje ważna przyczyna.

(2) Za ważną przyczynę należy między innemi uważać:

a) jeżeli lokator mimo upomnienia zalega z zapłatą conajmniej 3-ch po sobie następujących miesięcy chyba, że zaległość powstała z powodu braku pracy, lub wogóle nędzy wyjątkowej:

b) jeżeli lokator przez swe uporczywe lub rażące przekroczenia obowiązującego porządku domowego przez umyślne niszczenie przedmiotu najmu albo przez swe bezwzględne nieprzyzwoite zachowanie się obrzydza współmieszkańcom pobyt w domu lub porządek w domu poważnie zakłóca; z zachowaniem się lokatora stoi narówni zachowanie się osób, przez niego do mieszkania przyjętych, jeżeli on temu postępowaniu, choć to było możliwem, zaradzić zaniedbał;

c) jeżeli lokator przedmiot najmu z urządzeniem lub bez niego oddał w podnajem za nadmiernie wysokiem wynagrodzeniem w stosunku do komornego, jakie sam płaci, albo swe prawa z kontraktu najmu płynące odstąpił za wynagrodzeniem;

d) jeżeli lokator posiada inne mieszkanie w tej samej miejscowości; wynajmujący nie może jednak z tego prawa korzystać, skoro lokator drugie swe mieszkanie opuścił, lub gdy został chociażby nieprawomocnie zasądzony na opuszczenie tegoż;

Ciąg dalszy nastąpi.

Przedruk z Dz. U. Śl., nr. 22 z dnia 10 grudnia 1935.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1935

o zmianie ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 1 ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 25. poz. 213) ustęp (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Odsetki od wierzytelnoś i hipotecznych istniejących w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, choćby już zasądzone, należne za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. do dnia 30 listopada 1935 r. obniża się do 6%, należne zaś za czas od dnia 1 grudnia 1935 r. obniża się do 5% w stosunku rocznym".

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzyteloości hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 213), z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: E. Kwiatkowski

Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski

(Przedruk z Dz. U. R. Nr. 88 z dnia 4. 12. 1935 r.)

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1935 r.

o wysokości odsetek ustawowych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wysokość odsetek ustawowych (prawnych) w stosunkach prywatno-prawnych ustala się na 8 od sta rocznie.

Art. 2. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do obniżania w drodze rozporządzeń ustalonej w artykule poprzedzającym stopy odsetek.

(2) Obniżona stopa będzie stosowana od dnia wejścia w życie rozporządzenia, choćby tytuł prawny do odsetek powstał przed tym dniem.

Art. 3. (1) Odsetki ustawowe (prawne), przypadające za czas przed wejściem w życie dekretu niniejszego, choćby zasądzone, obniża się z mocy samego prawa do wysokości, określonej w art. 1.

(2) Jeżeli z tytułu egzekucyjnego nie wynika wyraźnie, że obejmuje on odsetki umowne, odsetki mogą być egzekwowane tylko w wysokości obniżonych odsetek ustawowych.

(3) Wątpliwości co do rodzaju i kwoty odsetek rozstrzyga na wniosek strony sąd w trybie wykładni wyroku (art. 371 k. p. c.)

Art. 4. Jeżeli dłużnik zapłacił odsetki ustawowe (prawne) ponad stopę, określoną w dekrecie niniejszym, a wierzyciel jeszcze nie został spłacony, dłużnik ma prawo zarachować nadpłacone odsetki

na poczet tego długu; nie służy mu jednak roszczenie o zwrot tych odsetek.

Art. 5. W art. 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 841) w brzmieniu, nadanem mu dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 449), ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Odsetki ustawowe (prawne), przypadające za czas zarówno przed jak i po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego, choćby zasądzone, obniża się z mocy samego prawa do wysokości 6 % w stosunku rocznym. Jeżeli z tytułu egzekucyjnego nie wynika wyraźnie, że obejmuje on odsetki umowne, odsetki mogą być egzekwowane tylko w wysokości obniżonych odsetek ustawowych. Wątpliwości co do rodzaju i kwoty odsetek rozstrzyga na wniosek strony sąd w trybie wykładni wyroku (art. 371 k. p. c.). Jeżeli tytuł egzekucyjny pochodzi od urzędu rozjemczego, wątpliwości rozstrzyga postanowieniem przewodniczący tegoż urzędu; postanowienie to zrównane jest z orzeczeniem urzędu rozjemczego. Jeżeli dłużnik zapłacił odsetki ustawowe ponad stopę określoną w ustępie niniejszym, a wierzyciel jeszcze nie został spłacony, dłużnik ma prawo zarachować nadpłacone odsetki na poczet tego długu, nie służy mu jednak roszczenie o zwrot tych odsetek. Przepis ustępu niniejszego stosuje się do wszelkich długów rolniczych, objętych rozporządzeniem niniejszem, chociażby dłużnik nie podlegał przepisom rozdziału niniejszego".

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego poručza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości, a co do art. 5 także Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 7. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

(2) Jednocześnie uchyla się rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych (Dz.U.R.P. Nr. 79, poz. 769) oraz z dnia 30 grudnia 1924 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1075).

Prezydent Rzeczypospolitej: **I. Mościcki**
Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: **E. Kwiatkowski**
Minister Sprawiedliwości: **Czesław Michałowski**
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. Nr. 88 z dnia 4. 12. 1935 r.)

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. IV.-D3b.

Obwieszczenie.

Podaję do publicznej wiadomości, że na mocy ustawy z dnia 16 maja 1934 r. (Dz. U. Śl. nr. 14 poz. 27) powołany został w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 495) o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotów użytku organ kontroli artykułów żywności i przedmiotów użytku.

Do pełnienia obowiązków kontrolera artykułów żywności i przedmiotów użytku na powiat katowicki powołał z dniem 15 grudnia 1935 r. Wydział Powiatowy p. Stanisława Borowczyka z Mysłowic.

Kontroler żywnościowy ma prawo (art. 18):

a) dokonywania kontroli i przedwstępnych badań artykułów żywności i przedmiotów użytku, objętych niniejszem rozporządzeniem, w pomieszczeniach, w których są wyrabiane, przetwarzane, przechowywane, sprzedawane lub w inny sposób wprowadzane w obieg, tudzież dokonywania kontroli tychże pomieszczeń. Kontrolę będzie dokonywał podczas godzin, w których pomieszczenia są zwykle otwarte dla czynności przemysłowych lub handlowych;

b) pobierania prób z artykułów żywności i przedmiotów użytku sprzedawanych lub w inny sposób wprowadzanych w obieg, tudzież z artykułów żywności i przedmiotów użytku przeznaczonych do tego celu, dla dokonania badania.

Przy pobieraniu prób kontroler żywnościowy sporządza protokół i wydaje kwit na pobraną próbę z oznaczeniem na nim wagi i ceny sprzedażnej przedmiotu, pobranego tytułem próby.

Na żądanie pozostawia osobie, u której pobrano próbę artykułu żywności lub przedmiotu użytku drugą urzędowo opieczętowaną próbę danego przedmiotu.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, podlegające przepisom niniejszego rozporządzenia, które już na podstawie badania przedwstępnego, przeprowadzonego przez organ władzy, sprawującej dozór, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, mogą być przez ten organ zajęte. Artykuły żywności i przedmioty użytku, podlegające przepisom niniejszego rozporządzenia, które już na podstawie badania przedwstępnego, przeprowadzonego przez organ władzy, sprawującej dozór okażą się zepsute, podrobione lub sfałszowane, mogą być przez ten organ zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa, przewidzianego w niniejszem rozporządzeniu.

Winny umyślnego przeszkodzenia organom dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku w prawnem wykonywaniu jednej z czynności, wymienionych w art. 18, będzie karany pozbawieniem wolności do jednego miesiąca lub grzywną do stu złotych.

Na żądanie stron kontroler żywnościowy winien się wylegitymować zaświadczeniem Starostwa, uprawniającem go do wykonywania czynności dozoru.

Biuro kontrolera żywnościowego mieści się w gmachu Wydziału Powiatowego w Katowicach, przy ulicy Marszałka Piłsudskiego L. 45 — Nr. telefonu 319-91—319-94.

Katowice, dnia 15 grudnia 1935 r.

Starosta
i
Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Dr. Seidler.

Okólnik Nr. 67.

z dnia 18. listopada 1935 r.

o meldunkach wojskowych zawodowych i ich rodzin.

(Nr. AC. 52 — 8 — 1).

Do
PP. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że na niektórych odcinkach granicy powstały wątpliwości w sprawie meldowania w urzędach gminnych oficerów i podoficerów zawodowych K.O.P. i ich rodzin.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ustala następujący w tym względzie tryb urzędowania:

1. Oficerów i podoficerów zawodowych K.O.P. obowiązują ogólne przepisy meldunkowe, dotyczące osób zawodowych wojskowych, t. j. Obowiązek meldowania się w najbliższych urzędach gminnych, przez wypełnianie odpowiednich kwestjonarjuszów („Zgłoszenie zamieszkania“ i „Zgłoszenie zmiany miejsca zamieszkania“).

2. Wypełnianie rubryk kwestjonarjusza powinno odbywać się w następujący sposób:

a) w rubryce „Miejsce poprzedniego zamieszkania lub „Dokąd się wyprowadził“ — podawać należy nazwę miejscowości ewentualnie ulicy i numer domu;

b) w rubryce „Zawód i stanowisko w zawodzie, stanowiące główne źródło utrzymania“ należy wypisać: „Oficer zawodowy“, lub podoficer zawodowy, względnie „żona (syn, córka) oficera (podoficera) zawodowego“;

c) w rubryce „Czy posiada dowód osobisty i jaki“ — wymienić należy dowód osobisty (paszport), o ile go oficer lub podoficer (względnie żona i dzieci) posiada natomiast — jeżeli legitymuje się on legitymacją osobistą — należy wypisać „Legitymacja oficera (podoficera) zawodowego“ lub „Legitymacja żony (syna, córki) oficera (podoficera), zawodowego Nr. . . . . . , wydana dnia . . . . . miesiąca . . . . . . , roku . . . . . .“

d) rubrykę „Czy posiada dowód, stwierdzający przynależność państwową i jaki“ należy wypełnić adnotację; „nie posiada“, w przypadku, gdy dana osoba dowodu takiego, wydanego przez władze administracji ogólnej nie posiada;

e) rubrykę „Stosunek do powyższego obowiązku wojskowego“ należy wypełniać tylko w p-kcie a) „Stopień wojskowy“ adnotacja „Oficer (podoficer) zawodowy“.

Niniejszy tryb postępowania stosuje się do ogółu oficerów i podoficerów zawodowych oraz do członków ich rodzin.

O powyższem należy pouczyć zarządy gmin miejskich i wiejskich.

Jednocześnie uchyla się okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16. II. 1935 r. Nr. 10 i z dnia 15. V. 1935 r. Nr. 30 w tej samej sprawie

(—) **Kawecki**
Podsekretarz Stanu.

Dyrykcja Policji w Katowicach.
Nr. Wet. 13/5.

Dyrekcja Policji ogłasza iż w miejscowości Gostyń pow. Pszczyna stwierdzono urzędowo wściekliznę u psa.

Katowice, dnia 10. grudnia 1935 r.

Za Dyrektora Policji.
(—) Dr. Głombik.
Powiatowy Lekarz Weterynaryjny.

Zarząd Gminy
L. dz. II. 3374/1/35.

Ogłoszenie!

Niniejszem daje się do publicznej wiadomości, że Wydział Powiatowy w Katowicach swą uchwałą z dnia 22. listopada 1935 r. L. Sm. V-3/26 na podstawie art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 8. VII. 1926 r. Dz. U. Sl. Nr. 17, poz. 30 w związku z § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30. VII. 1883 r., zatwierdził uchwałę Rady gminnej w Kochłowicach z dnia 18. października 1935 r. dotyczącą pobierania w roku 1936 dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków oraz przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 100 %.

Kochłowice, dnia 2 grudnia 1935 r.

Naczelnik gminy.
(—) Krzyża.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08.

